

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД –
Одељење у Крагујевцу
I - 4 У 12845/10 (2009)
23.09.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, Братислава Чукића и Јелене Ивановић, чланова већа, са судијским помоћником Крушкоња Николом, као записничарем, у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., кога заступа Сенко Црнишанин, адвокат из Новог Пазара, Рифата Бурчевића број 82, против решења туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове 07 број 465-02-00217/2006 од 28.08.2009. године, у предмету експропријације, у нејавној седници већа одржаној 23.09.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове 07 број 465-02-00217/2006 од 28.08.2009. године.

Образложење

Оспореним решењем, ставом првим, поништава се решење Одељења за имовинско-правне послове Општинске управе за изворне и поверене послове локалне самоуправе Нови Пазар 03 број 465-192/07 од 04.01.2008. године, којим је одбијен захтев тужиоца за понављање поступка у предмету тог органа 03 број 465-29/03 од 02.03.2006. године, којим је измењен став првог решења Среске експропријационе комисије у Новом Пазару број 6-5/52 од 10.05.1952. године. Ставом другим, одбијен је

захтев тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове 07 број 465-02-00217/2006 од 19.06.2007. године, као неоснован.

У тужби поднетој Врховом суду Србије дана 07.11.2009. године, која је заведена под У. 7792/09, тужилац оспорава законитост решења. Наводи да је тек по пријему коначног решења 03 број 465-29/03 од 02.03.2006. године сазнао за накнадно достављено решење којим је у замену за своје земљиште изузето решењем број 465-11 од 21.04.1994. године добио спорне катастарске парцеле. Наводи да је предлагао одлагање расправе због спречености правног заступника да присуствује истој, што тужени орган није прихватио, већ је на основу расположивих доказа и без могућности тужиоца да има правног заступника на расправи, тужени донео оспорено решење које је незаконито. Такође истиче да је тужени орган пропустио да утврди чињеницу да су спорне парцеле приведене сврси, те да се на истим сада налазе изграђени објекти тужиоца као и све саобраћајнице које повезују изграђене објекте, а што се види из скице која је поднета уз тужбу. Тужилац предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу, као неосновану, одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и чл. 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховог суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, на основу члана 29. став 1. истог закона.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, поступајући на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96), Управни суд је нашао:

Тужба је основана.

По налажењу Управног суда, овај спор се за сада не може расправити због тога што су у проведеном управном поступку повређена правила поступка из одредбе члана 196. став 3. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01) и члана 201. став 1. истог закона, што је било од утицаја на решавање ове управно-правне ствари. Наиме, одредбом члана 196. став 3. наведеног закона изричито је прописано да писмено решење, између осталог, садржи потпис службеног лица, док је одредбом члана 201. став 1. истог закона прописано да решење потписује службено лице које га доноси. Међутим, у списима се налази отправак оспореног решења који није потписан од стране доносиоца решења, због чега оспорено решење није законито јер не садржи све обавезне саставне делове прописане чланом 196. Закона о општем управном поступку, па се његова правилност са становишта примене материјално-правних одредби није могла испитати.

Због наведеног, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу члана 41. став 2., у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” број 46/96), с тим што је у поновном поступку тужени орган везан примедбама суда у погледу поступка, сагласно члану 61. цитираног закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 23.09.2010. године, I - 4 У 12845/10 (2009)

Записничар
Крушкоња Никола, с.р.

Председник већа – судија
Љиљана Петровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КО